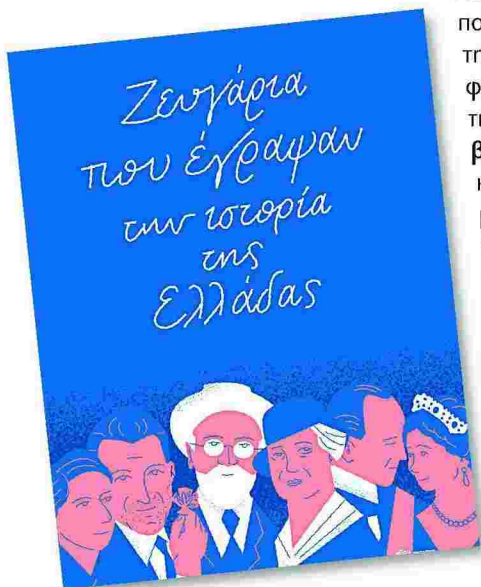

Ακροβασία μεταξύ ιστορίας - λογοτεχνίας, μέσα από τις σχέσεις επιδραστικών προσώπων

«Ζευγάρια που έγραψαν την ιστορία της Ελλάδας»

■ Συγγραφέας: Λένα Διβάνη
■ Εκδόσεις: Πατάκη, σελ. 475

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ και Ελενα Σκυλίτση. Ιων Δραγούμης, Πηνελόπη Δέλτα και Μαρίκα Κοτοπούλη. Γεώργιος Παπανδρέου και Κυβέλη. Παύλος και Φρειδερίκη. Νίκος Μπελογιάννης και Ελλη Παππά. Χαρίλαος και Σοφία Τρικούπη. Οθωνας και Αμαλία. Μαντώ Μαυρογένους και Δημήτριος Υψηλάντης.

μολόγητες ανάγκες του και τα τραύματά του. «Αν δεν ξέρεις τι σήμαινε για την Ελλη Παππά ο Μπελογιάννης, πώς να δικαιολογήσεις την απόφασή της να γεννήσει το παιδί του, αν και παντρεμένη με άλλον, φυλακισμένη και μελλοθάνατη;», αναρωτιέται η Λ. Διβάνη. «Πώς να ερμηνεύσεις τη διαλυτική στάση του **Ανδρέα Παπανδρέου** απέναντι στην Ένωση Κέντρου

που έγραψαν την ιστορία της Ελλάδας», όπως τα επέλεξε και τα φώτισε η λογοτέχνης και καθηγήτρια της Νομικής Σχολής Αθηνών **Λένα Διβάνη** στο νέο της βιβλίο, με στόχο να καλύψει την περίοδο από το 1821 μέχρι τη δικτατορία των συνταγματαρχών. Η καταξιωμένη συγγραφέας μελέτησε τον βαθμό στον οποίο η προσωπική ζωή των πρωταγωνιστών της ιστορίας επηρέασε την πολιτική δράση τους, αλλά και το αντίστροφο, πόσο δηλαδή επηρέασε η δημόσια έκθεση τα του οίκου τους. Γιατί, όπως λέει και η ίδια, είναι δύσκολο να κατανοήσουμε τις αποφάσεις ενός δημόσιου προσώπου χωρίς να γνωρίζουμε τις ανο-

αν δεν ξέρεις την άβυσσο που τον χώριζε από τον πατέρα του; Και ο Παύλος γιατί άραγε άφησε τη Φρειδερίκη να γίνει από βασίλισσα βασιλιάς; Διάλεξα να μιλήσω για ζευγάρια γιατί στον έρωτα και στη συμβίωση είμαστε όλοι έκθετοι και γυμνοί, ολόκληροι. Φυσικά άκουγα συνεχώς στα αυτιά μου τον αντίλογο: Πώς να μαντέψω τη δυναμική ενός ζευγαριού, πώς να συνοψίσω το φως και το σκοτάδι του; Η αμφιβολία όμως δεν με σταμάτησε, απλώς έθρεψε τη γοητεία της έρευνας. Βούτηξα με το κεφάλι στις ζωές τους και κυριολεκτικά τους αγάπησα, προσπαθώντας να δω μέσα από τα μάτια τους. Δεν ήθελα απλώς να ψαχουλέψω τα συρτάρια τους, ήθελα να καταλάβω τους περιορισμούς που η κοινωνία τους επέβαλε τότε, να δώσω σάρκα και οστά στις χάρτινες φιγούρες των πρωτοσέλιδων».

